

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/50/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215201260
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3215201260.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa R., zastúpeného T. proti odporcovi D., o zaplatenie 70,70 Eur, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, č.k. 6C/138/2015-42 zo dňa 26. októbra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 70,70 Eur a náhradu trov konania vo výške XX,XX Eur, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 12 Eur a zo zaplateného súdneho poplatku v sume 16,50 Eur. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že odporca dňa 27.12.2014 cestoval v Q. linkou č. XX mestskej hromadnej dopravy. Pri kontrole revízorom sa nepreukázal platným cestovným lístkom, ani iným platným cestovným dokladom. Na základe tejto skutočnosti revízor spísal záznam - hlásenie o porušení tarifných a prepravných podmienok a uložil odporcovi povinnosť zaplatiť postih vo výške 70 Eur a cenu cestovného lístka v sume 0,70 Eur, ktorú však odporca nezaplatil na mieste a neurobil tak ani po dodatočnej písomnej výzve navrhovateľa. Nakoľko odporca si svoju povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 56/2012 Z. z. nesplnil, súd návrhu navrhovateľa vyhovel a rozhodol o splnení povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 70,70 Eur. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a ustanovenia § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Keďže v danom prípade ide o drobný spor, priznal navrhovateľovi v plnej výške len nárok na úhradu zaplateného súdneho poplatku (16,50 Eur). Pokiaľ ide o nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, zistil, že v tomto konaní ide o formulárovú žalobu (t. j. žalobu s rovnakým obsahom, kde sa prakticky mení len meno cestujúceho a dátum jazdy), ktorých žalôb podal navrhovateľ zastúpený tým istým právnym zástupcom na tamomšom okresnom súde niekoľko, preto trovy právneho zastúpenia primerane znížil, a to na úroveň 20 % zo sumy, na ktorú by mal právny zástupca navrhovateľa nárok - teda z odmeny za dva úkony právnej služby (prevzatie vecí vrátane prvej porady s klientom a podanie návrhu na súd - 2 x 16,60 Eur + 2 x paušálna náhrada nákladov po 8,39 Eur + DPH 20 %), t. j. 20 % zo sumy 59,98 Eur = 12 Eur. Súd nepriznal náhradu trov za navrhovateľom uplatnený úkon právnej služby - pokus o zmier, keďže v tomto prípade ide síce o úkon spojený s vymáhaním pohľadávky, avšak nejde o náklady súvisiace priamo s týmto súdnym konaním, preto ich nemožno uplatniť ako trovy právneho zastúpenia.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Dôvodil tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže v danom prípade došlo k nesprávnej aplikácii ust. § 150 ods. 2 O.s.p. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa rozhodol o neprimeranom znížení trov konania a neodôvodnene priznal trovy konania vo výške odlišnej od trov konania uplatnených

v návrhu na začatie konania. Považoval za nepochybné, že predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa ust. § 200ea O.s.p., neprimeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke je však potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne. Poukázal na ustálenú prax, najmä rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 7Co/32/2009 a sp. zn. 7Co/64/2009, ako aj dôvodovú správu k novele Občianskeho súdneho poriadku a zákon č. 384/2008 Z. z., účinný od 15.10.2008. Mal za to, že v rámci rozhodovacej činnosti súdu v zmysle ustálenej súdnej praxe je aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p. primeraná len v situácii, kedy suma náhrady trov konania viacnásobne prevyšuje sumu istiny, ktorá je predmetom konania, čo však v danej veci splnené nie je. Nakoľko uplatňované trovy konania neprekračujú niekoľkonásobne sumu istiny a okrem súdneho poplatku predstavujú odmenu za právnu službu za minimálny počet úkonov, za ktoré je stanovená minimálna sadzba, prvostupňový súd nesprávne v rozhodnutí aplikoval ust. § 150 ods. 2 O.s.p. Vychádzajúc z uvedeného zároveň vyjadril názor, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je v napadnutej časti nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, z čoho plynie záver, že účastníkom konania bola postupom súdu prvého stupňa odňatá možnosť konať pred súdom. Prvostupňový súd mal o trovách konania rozhodnúť podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok konania a priznať navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania. V prejednávanej veci za účelne uplatnené trovy konania považoval zaplatenie súdneho poplatku z návrhu a minimálnu tarifnú odmenu za právne služby podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Poukázal na to, že zaplatenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou navrhovateľa, v dôsledku čoho nemožno podľa správneho úsudku a dobrej vôle znižovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku súdneho poplatku. Okrem uvedeného samotné úkony právnych služieb a postup advokáta pri zastupovaní je náročný a zložitý proces, vyžadujúci si i primeranú časovú náročnosť. Uviedol, že právo účastníka nechať sa zastupovať advokátom nie je v podmienkach nášho vnútroštátneho práva obmedzené ani v tzv. drobných sporoch a neobmedzuje ho ani Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, a ktoré v bode 29 Preambuly deklaruje, že „neúspešná strana by mala naďalej znášať trovy“. Na podporu svojej argumentácie na záver spomenul uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 6Co/271/2009, v ktorom odvolací súd dospel k záveru, že navrhovateľ, ktorý bol v predmetnom drobnom spore zastúpený advokátom, má ako úspešný účastník právo na náhradu (okrem vlastne účelne vynaložených trov i) trov spojených s poskytnutím právnych služieb, ktoré mu v označenom spore poskytol splnomocnený advokát. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v časti rozhodnutia o povinnosti nahraďiť trovy konania tak, že odporcu zaviazhe povinnosťou zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 89,96 Eur. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,03 Eur.

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu odvolania a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Výrok, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu 70,70 Eur, nebol odvolaním napadnutý, a preto nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V preskúmvanej veci jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ mal vo veci plný úspech, keď jeho návrhu bolo v celom rozsahu vyhovené. V takomto zmysle bolo aj vydané napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania moderačné právo umožňuje súdu, aby inak úspešnému účastníkovi celkom, alebo čiastočne náhradu trov proti neúspešnému účastníkovi nepriznal.

Úspešnému účastníkovi nemusí súd výnimočne priznať náhradu trov konania celkom, alebo sčasti, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 150 ods. 1 O.s.p.). Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadať podľa doterajšej súdnej praxe na osobné, majetkové, zárobkové

a iné pomery všetkých účastníkov a je treba si všímať aj okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadať aj na postoj účastníkov konania.

Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. (účinné od 15.10.2008) umožňuje v prípadoch, ak sú trovy konania v drobných sporoch podľa § 200ea O.s.p. neprimerané voči pohľadávke, tieto nepriznať, alebo znížiť. Podľa dôvodovej správy k uvedenému ustanoveniu pôjde o tie prípady, ak trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu, ako je suma pohľadávky, ktorá je predmetom sporu.

Je nepochybné, že aj predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa § 200ea O.s.p. Neprimeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke je však potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ návrhom na začatie konania uplatňoval zaplatenie 70,70 Eur a zároveň sa domáhal, aby bolo uložené odporcovi nahradíť trovy navrhovateľa, ktoré mu vznikli za zaplatený súdny poplatok (16,50 Eur) a za právne zastúpenie za 3 úkony právnej služby vo výške 89,96 Eur. Súd prvého stupňa správne uviedol, že navrhovateľove účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia v konaní pozostávali len z odmeny za 2 úkony právnej pomoci (príprava, prevzatie vecí a podanie žaloby na súd) v sume 2 x 16,60 Eur + 2 x paušálna náhrada nákladov po 8,39 Eur + DPH 20 %), t. j. 59,98 Eur.

Aj keď boli v danom prípade naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že sú v danej veci dôvody pre aplikáciu § 150 ods. 2 O.s.p., ktorý súdu umožňuje sčasti alebo celkom trovy neprimerané voči pohľadávke znížiť, alebo nepriznať. Obdobne ako v Nariadení EP a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovujú európske konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu, uvedené zákonné ustanovenie sleduje zníženie neprimeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke v bagateľných veciach neprimerané. Ide spravidla o právne veci s nízkou hodnotou sporu. V týchto konaniach najmä trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť vymozenie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Spoločnosti, ktoré takéto pohľadávky hromadne uplatňujú, majú možnosť výberu advokáta, ktorý pristúpi na uplatňovanie a vymáhanie takýchto pohľadávok za takých podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta stále zostanú tieto veci, vzhľadom na ich množstvo, zaujímavé. Z tohto dôvodu uvedené ustanovenie umožňuje nepriznanie neprimeraných trov, či pohľadávku v sporoch o nízke sumy.

V danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu sú tak splnené zákonné predpoklady na uplatnenie moderačného práva súdu podľa § 150 ods. 2 O.s.p., a teda je opodstatnené náhradu trov konania z dôvodu ich neprimeranosti k pohľadávke znížiť.

Okresný súd dôvodne navrhovateľovi priznal zníženú náhradu trov konania v celkovej výške 28,50 Eur. Takúto výšku náhrady trov konania možno považovať, vzhľadom na súdom priznanú pohľadávku v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p., za primeranú.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

V zmysle § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je odporca povinný zaplatiť náhradu trov konania zo zákona na účet právneho zástupcu navrhovateľa, preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil s tou úpravou, že odporca je povinný prisúdenú náhradu trov právneho zastúpenia zaplatiť advokátovi navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia (§ 160 ods. 1 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v odvolacom konaní žiadne trovy konania nevznikli.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.